



Geschillenkamer

Beslissing 11/2026 van 27 januari 2026

Dossiernummer : DOS-2024-02593

Betreft : Klacht inzake de doorgifte van persoonsgegevens aan de lokale politie voor het weren van rivaliserende supporters uit de thuisvakken

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit,

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna “AVG”;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, hierna “WOG”;

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 20 december 2018 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 15 januari 2019¹;

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna “de klager”

De verweerder: Y, met maatschappelijke zetel en vestiging te [...], met ondernemingsnummer [...], hierna “de verweerder”

¹ Het nieuwe Reglement van Interne Orde (“RIO”), na de wijzigingen die zijn aangebracht door de wet van 25 december 2023 tot wijziging van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit (GBA) zijn van kracht geworden op 1 juni 2016.

In overeenstemming met artikel 56 van de wet van 25 december 2023 is het nieuwe RIO alleen van toepassing op klachten, bemiddelingen, inspecties en procedures voor de Geschillenkamer die op of na die datum zijn gestart: <https://gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/reglement-van-interne-orde-van-de-gegevensbeschermingsautoriteit.pdf>

Zaken ingeleid vóór 1 juni 2024, zoals in voorliggend geval, zijn onderworpen aan de bepalingen van de WOG zoals deze niet gewijzigd werden door de wet van 25 december 2023 en het RIO zoals dat vóór die datum bestond: <https://gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/reglement-van-interne-orde.pdf>

I. Feiten en procedure

1. Op 30 mei 2024 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder.
2. De verweerder is een professionele voetbalclub uitkomende in de Belgische tweede klasse. De klager is werknemer bij één van de hoofdsponsors van de verweerder. De klager zou een voetbalwedstrijd bijwonen in het kader van een activiteit die werd georganiseerd door zijn werkgever, die als hoofdsponsor tickets kon bekomen van de verweerder. Op 11 april 2024 verneemt de klager via zijn werkgever dat zijn ticket werd geannuleerd en hij de wedstrijd niet zal kunnen bijwonen, gelet op het feit dat hij geregistreerd staat als supporter van de rivaliserende voetbalclub. Deze informatie werd aan werkgever van de klager meegedeeld door de ticket- en veiligheidsverantwoordelijke van de verweerder. Wanneer de klager contact opneemt met de verweerder om zich te informeren over de wijze waarop zij die gegevens heeft verkregen, geeft de verweerder aan dat deze zijn verkregen als gevolg van een politiecontrole. De klager twijfelt of de doorgifte van zijn persoonsgegevens aan de politie rechtmatig gebeurde en heeft een vermoeden dat de doorgifte van zijn persoonsgegevens door de verweerder aan zijn werkgever een inbreuk vormt op de AVG.
3. Op 25 juni 2024 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 van de WOG² en wordt de klacht op grond van artikel 62, § 1 van de WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.
4. Op 20 januari 2025 zijn de partijen conform artikel 95, §2 WOG geïnformeerd over het feit dat een dossier werd geopend naar aanleiding van deze klacht, alsook over de inhoud van de klacht. Met dit schrijven heeft de Geschillenkamer de verwerende partij de mogelijkheid geboden om haar opmerkingen omtrent de klacht te formuleren.
5. Op 23 januari 2025 ontvangt de Geschillenkamer de opmerkingen van de verweerder op deze kennisgeving, alsook de bewijsstukken die zij gebruikt om haar opmerkingen te staven. De verweerder legt uit dat de betrokken voetbalwedstrijd een risicowedstrijd betrof. Om die reden diende de verweerder de ticketlijsten over te maken aan de lokale politie, zodat deze kon nagaan of er geen supporters van de rivaliserende voetbalclub zouden plaatsnemen tussen de thuissupporters. De verweerder legt uit dat uitsupporters omwille van veiligheidsredenen steeds dienen plaats te nemen in het bezoekersvak. Uit de stukken blijkt dat de verweerder de naam, voornaam en geboortedatum van de klager aan de lokale politie doorstuurde ter controle.
6. Op 6 maart 2025 beslist de Geschillenkamer, overeenkomstig artikel 94, §1, 1° WOG, om informatie op te vragen bij de verweerder om de omvang van het geschil te kunnen

² Overeenkomstig artikel 61 van de WOG deelt de Geschillenkamer bij dezen aan de partijen mee dat de klacht ontvankelijk is verklaard.

vaststellen. In dit schrijven legt de Geschillenkamer uit dat het haar onduidelijk blijft op welke rechtsgrond zoals bedoeld in artikel 6.1. AVG de verweerder zich beroept om persoonsgegevens van supporters door te sturen naar de lokale politie met het oog op een screening door laatstgenoemde.

7. Op 7 maart 2025 ontvangt de Geschillenkamer het antwoord van de verweerder op deze informatievraag. De verweerder voert aan dat de rechtsgrond voor voornoemde gegevensverwerking artikel 6.1. c) en e) AVG is. In het bijzonder beroept de verweerder zich op artikel 10, §1, 4° van de Wet betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden van 21 december 1998.
8. Ingevolge artikel 95, § 2, 3° van de WOG alsmede artikel 47 van het reglement van interne orde van de GBA kunnen de partijen om een afschrift van het dossier verzoeken. Indien één van beide partijen gebruik wenst te maken van de mogelijkheid tot het raadplegen en het kopiëren van het dossier, dient deze zich te wenden tot het griffie van de Geschillenkamer, bij voorkeur via litigationchamber@apd-gba.be.

II. Motivering

II.1. Wat betreft de doorgifte van persoonsgegevens aan de werkgever van de klager

9. Wat betreft de doorgifte van de informatie aan de werkgever van de klager, wijst de Geschillenkamer erop dat het beginsel van minimale gegevensverwerking, vastgelegd in artikel 5.1. c) van de AVG, voorschrijft dat persoonsgegevens toereikend, ter zake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. Overweging 39 van de AVG voegt hieraan toe dat persoonsgegevens enkel mogen worden verwerkt indien het doel van de verwerking niet redelijkerwijs op een andere wijze kan worden verwezenlijkt.
10. *In casu* kan gesteld worden dat de doorgifte van de persoonsgegevens van de klager tot doel had diens werkgever ervan te informeren dat zijn werknemer niet zal kunnen deelnemen aan de activiteit die door hem werd georganiseerd, en dat het gereserveerde ticket daarom werd geannuleerd. De Geschillenkamer is van mening dat de informatie die werd verstrekt door de verweerder, inclusief de mededeling dat de klager geregistreerd staat als supporter van de rivaliserende voetbalclub, dit doel te buiten gaat. In het bijzonder was informatie over de concrete reden waarom de klager niet kon deelnemen, namelijk diens supportersregistratie, niet noodzakelijk om de werkgever toe te laten kennis te nemen van of gevolg te geven aan de annulering van het ticket. De verweerder had er bijvoorbeeld ook mee kunnen volstaan de klager zelf te informeren. Bijgevolg stelt de Geschillenkamer *prima facie* vast dat de verwerking niet beperkt bleef tot wat ter zake dienend en

noodzakelijk is, zoals vereist door artikel 5.1. c) van de AVG, zodat mogelijk sprake is van een inbreuk op het beginsel van minimale gegevensverwerking.

11. Overeenkomstig artikel 95, § 1, 4° van de WOG en artikel 58.2.a) van de AVG heeft de Geschillenkamer de bevoegdheid om een verwerkingsverantwoordelijke of een verwerker te waarschuwen dat de voorgenomen verwerkingsactiviteiten mogelijk in strijd zijn met de bepalingen van de AVG.
12. Op basis van bovenstaande feiten is de Geschillenkamer van oordeel dat de verweerder artikel 5.1. c) van de AVG dreigt te schenden door persoonsgegevens van de klager aan diens werkgever mee te delen die het doel van de verwerking te buiten gaan. Voorgaande rechtvaardigt dat een waarschuwing wordt gegeven zodat de verweerder er in de toekomst voor zorgt dat zij het beginsel van minimale gegevensverwerking, zoals vastgelegd in artikel 5.1. c) van de AVG, respecteert wanneer zij tickets annuleert.
13. Deze waarschuwingsbeslissing heeft tot doel de verweerder, die vermoedelijk verantwoordelijk is voor de verwerking, te herinneren aan haar verplichting om de bovengenoemde bepalingen van de AVG na te leven, zodat zij in de toekomst aan deze bepalingen kan voldoen in het kader van de verwerkingsactiviteiten die in deze zaak aan de orde zijn.

II.2. Wat betreft de rechtmatigheid van de doorgifte van persoonsgegevens aan de lokale politie

De toepasselijke rechtsgrond

14. De Geschillenkamer herinnert eraan dat ingevolge artikel 5.1. a) AVG elke verwerking van persoonsgegevens moet berusten op een rechtmatige grondslag (het rechtmatigheidsbeginsel). Dit houdt concreet in dat een verwerkingsverantwoordelijke niet mag starten of doorgaan met een verwerking zonder zich te beroepen op één van de in artikel 6.1 AVG opgesomde rechtsgronden.
15. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder zich uitdrukkelijk beroept op artikel 6.1. c) en e) AVG om de doorgifte van de persoonsgegevens van de klager aan de lokale politie te rechtvaardigen. De verweerder voert aan dat de plaatsen in de thuisvakken bestemd zijn voor haar eigen supporters en voor neutrale supporters, terwijl uitsupporters omwille van veiligheidsoverwegingen dienen plaats te nemen in het bezoekersvak. Gezien de wedstrijd *in casu* een risicowedstrijd betrof, stelt de verweerder dat zij ertoe verplicht was om de ticketlijsten van de thuisvakken door te geven aan de lokale politie. Deze kan op die manier controleren of er supporters van de rivaliserende voetbalclub tussen de thuisfans zullen plaatsnemen. Indien dit zich voordoet, zou de verweerder ertoe verplicht zijn om de betrokken tickets te annuleren, hetgeen *in casu* met betrekking tot de klager is gebeurd.

16. De Geschillenkamer heeft er in haar eerdere beslissingen³ reeds op gewezen dat de verwerkingsverantwoordelijke voorafgaand aan de verwerking één rechtmatige rechtsgrond dient aan te wijzen op basis waarvan zij de verwerking van persoonsgegevens wenst uit te voeren. De verschillende rechtmatigheidsgrondslagen brengen verschillende gevolgen met zich mee, met name wat de rechten van de betrokkenen betreft. Om voornoemde reden is het niet toegestaan dat een verwerkingsverantwoordelijke zich, afhankelijk van de omstandigheden, beroept op meerdere rechtsgronden voor éénzelfde verwerking. Bovendien herinnert de Geschillenkamer eraan dat de keuze voor de gepaste rechtsgrond vóór de aanvang van de verwerkingsactiviteit moet worden gemaakt en opgenomen moet worden in de privacyverklaring van de verwerkingsverantwoordelijke.⁴ Uit voorgaande volgt dat de verweerder zich *in casu* niet tegelijk kan beroepen op artikelen 6.1. c) en 6.1. e) AVG voor de doorgifte van persoonsgegevens aan de lokale politie.

17. Gelet op het antwoord van de verweerder van 7 maart 2025, stelt de Geschillenkamer vast dat zij zich voor de doorgifte beroept op artikel 10, §1, 4° van de Wet betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden van 21 december 1998.⁵ Dat artikel luidt als volgt:

Art. 10. § 1. De organisatoren van een nationale of internationale voetbalwedstrijd of van een voetbalwedstrijd waaraan minstens één ploeg uit de derde nationale afdeling deelneemt, nemen tenminste de volgende maatregelen:

[...]

4° het nemen van actieve en passieve veiligheidsmaatregelen die de veiligheid van het publiek en de hulp- en politiediensten beogen door de beheersing van de beweging van toeschouwers, de scheiding van rivaliserende toeschouwers, en de concrete tenuitvoerlegging van het reglement van inwendige orde.

[...]

18. Gelet op die bewoording is de Geschillenkamer *prima facie* van oordeel dat de betwiste verwerking van persoonsgegevens niet kan steunen op artikel 6.1. c) AVG. Een norm die een wettelijke verplichting oplegt, moet enerzijds het concrete doel preciseren waarvoor de verplichte gegevensverwerking moet worden uitgevoerd, en moet anderzijds duidelijk en nauwkeurig zijn, zodat de verwerkingsverantwoordelijke in principe geen beoordelingsmarge heeft met betrekking tot de manier waarop de verwerking van persoonsgegevens, die nodig is om aan zijn wettelijke verplichting te voldoen, wordt

³ Beslissing ten gronde 55/2021 d.d. 22 april 2021 van de Geschillenkamer; Beslissing ten gronde 138/2021 d.d. 8 december 2021 van de Geschillenkamer.

⁴ Art. 13.1, c) en 14.1 c) van de AVG.

⁵ Wet van 21 december 1998 betreffende de veiligheid bij voetbalwedstrijden, B.S. 3 februari 1999, p. 3042 (hierna 'de Voetbalwet').

uitgevoerd.⁶ **De Geschillenkamer stelt *prima facie* vast dat het voornoemde artikel van de Voetbalwet niet verplicht tot een welbepaalde verwerking van persoonsgegevens en derhalve geen wettelijke basis kan vormen voor de litigieuze verwerking onder 6.1. c) AVG.**

19. Uiteraard staat buiten twijfel dat **de veiligheid van toeschouwers en hulp- en politiediensten daarentegen wel een taak van algemeen belang is**, hetgeen in beginsel een verwerking op basis van artikel 6.1 e) AVG mogelijk maakt. De toepassing van artikel 6.1 e) AVG veronderstelt echter de vervulling van enkele in de AVG opgesomde voorwaarden, dewelke de Geschillenkamer zal verifiëren.
20. Vooreerst stelt de Geschillenkamer vast dat artikel 10, §1, 4° van de Voetbalwet organisatoren van nationale voetbalwedstrijden onder andere verplicht om rivaliserende toeschouwers van elkaar scheiden, met als doel de veiligheid van het publiek en van de hulp- en politiediensten te garanderen. De Geschillenkamer stelt vast dat artikel 2, 1° van die wet een *‘nationale voetbalwedstrijd’* definieert als *‘een voetbalwedstrijd waaraan ten minste één club uit een van de hoogste twee nationale afdelingen deelneemt’*. Artikel 2, 4° van de Voetbalwet definieert *‘organisator’* als *‘de natuurlijke persoon of rechtspersoon die een nationale voetbalwedstrijd of een internationale voetbalwedstrijd geheel of ten dele organiseert of laat organiseren, op eigen initiatief of op initiatief van een derde’*. Gezien de verweerder een professionele voetbalclub is uitkomende in de Belgische tweede klasse, concludeert de Geschillenkamer dat de verweerder een organisator van een nationale voetbalwedstrijd in de zin van de Voetbalwet is, die in overeenstemming met artikel 10, 4° verplicht is om actieve veiligheidsmaatregelen te nemen, waaronder het scheiden van rivaliserende toeschouwers, met als doel voornoemde taak van algemeen belang te vervullen.
21. De Geschillenkamer wijst erop dat wanneer een gegevensverwerking wordt verricht omdat deze noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van algemeen belang (art. 6.1 e) AVG), de verwerking een juridische basis moet hebben in het Unierecht of het nationale recht.⁷ De Geschillenkamer wijst er in dit verband op dat overeenkomstig artikel 6.3. AVG, gelezen in samenhang met artikel 22 van de Grondwet en in het licht van de artikelen 7 en 8 van het EU-grondrechtenhandvest, een wetgevende norm **de essentiële kenmerken** van een gegevensverwerking moet vastleggen die noodzakelijk is voor de uitvoering van een taak van algemeen belang of voor de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is toevertrouwd.⁸ De Geschillenkamer benadrukt dat de betrokken verwerking dient te worden omkaderd door een norm die **voldoende duidelijk en**

⁶ GBA, Standaardadvies 65/2024 van 24 maart 2023 Bijgewerkte versie – zitting van 29 september 2023 betreffende ‘de redactie van normatieve teksten’, p. 5, <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-65-2023.pdf>

⁷ Art. 6.3 AVG j° overw. 45 AVG

⁸ Zie ook de adviezen van het Kenniscentrum van de GBA 36/2020, 42/2020, 44/2020, 46/2020, 52/2020 en 64/2020.

nauwkeurig is en waarvan de toepassing voor de betrokken personen **voorzienbaar** is. Concreet vereist de AVG dat het Unierecht of het nationale recht waarop de verwerking steunt **minstens het doel van de verwerking** moet bepalen. De toepasselijke wetgeving kan daarnaast een nadere omschrijving geven van de algemene voorwaarden van de AVG waaraan de gegevensverwerking moet voldoen om rechtmatig te zijn, zoals: de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke, de categorieën van verwerkte persoonsgegevens, de categorieën van betrokkenen van wie persoonsgegevens zullen worden verwerkt, de ontvangers of categorieën van ontvangers waaraan de persoonsgegevens mogen worden meegedeeld, de bewaartermijn van de gegevens, de omstandigheden waarin en de redenen waarvoor ze zullen worden meegedeeld, alsook de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 t.e.m. 22, en 34 van de AVG.⁹

22. De Geschillenkamer merkt in dit verband evenwel op dat de taken van algemeen belang of van openbaar gezag waarmee verwerkingsverantwoordelijken worden belast, dikwijls steunen op wetgevende bepalingen die niet voldoen aan de in randnummer 21 uiteengezette vereisten, in het bijzonder doordat het doel en/of de essentiële kenmerken van de betrokken gegevensverwerking op onvoldoende nauwkeurige wijze werden vastgelegd. Veeleer vinden verwerkingen plaats op basis van een meer algemene machtiging om te handelen, zoals voor de vervulling van de taak noodzakelijk is. Dit leidt ertoe dat de desbetreffende wettelijke basis in de praktijk veelal geen concreet omschreven bepalingen bevat omtrent de noodzakelijke gegevensverwerkingen. De verwerkingsverantwoordelijke die op basis van dergelijke wettelijke grondslag beroep wilt doen op artikel 6.1. e) AVG, moet dan zelf de afweging maken of de verwerking die hij voor ogen heeft noodzakelijkheid is om haar taak van algemeen belang te vervullen.¹⁰

23. De Geschillenkamer erkent in onderhavig geval dat de wetgever de taak van algemeen belang zoals bedoeld in artikel 10, § 1, 4° van de Voetbalwet in ruime en algemene bewoordingen heeft omschreven. Voorop staat dat het doel, genoemd in punt 19 hierboven voldoende duidelijk is omschreven, zoals vereist in artikel 6.3 AVG. Het betrokken artikel beperkt zich er verder toe te bepalen dat de organisator van een voetbalwedstrijd gehouden is tot het nemen van “*actieve en passieve veiligheidsmaatregelen*” ter waarborging van de veiligheid van het publiek en van de hulp- en politiediensten, waaronder onder meer de scheiding van rivaliserende supporters. Hoewel de Geschillenkamer *prima*

⁹ GBA, *Brochure inzake de adviespraktijk van de Autorisatie- en Adviesdienst*, 1 september 2024, p. 21, <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/brochure-publieke-sector-en-wettelijke-bepalingen.pdf>, “De legaliteits- en voorzienbaarheidsbeginselen zijn niet alleen dwingend, maar ook algemeen in die zin dat ze van toepassing zijn in de beide gevallen bedoeld in artikel 6, lid 1, c) en e), AVG. Met andere woorden, de voornoemde beginselen moeten worden gerespecteerd ongeacht of de verwerking een taak van algemeen belang van de betrokken overheid betreft, dan wel een wettelijke verplichting van laatstgenoemde.”

¹⁰ Zie ook beslissing ten gronde 124/2021 van de Geschillenkamer dd. 10 november 2021; Beslissing ten gronde 138/2021 van de Geschillenkamer dd. 8 december 2021; Beslissing ten gronde 150/2024 van de Geschillenkamer dd. 4 december 2024; Beslissing ten gronde 171/2024 van de Geschillenkamer dd. 19 december 2024

facie van oordeel is dat het doel van deze maatregelen voldoende duidelijk is, heeft de wetgever nagelaten de aard, de draagwijdte en de concrete modaliteiten ervan nader te preciseren. In het bijzonder bevat artikel 10, § 1, 4° van de Voetbalwet geen expliciete verwijzing naar de verwerking van persoonsgegevens, noch enige aanwijzing waaruit kan worden afgeleid of en in welke mate dergelijke verwerkingen in het kader van deze veiligheidsmaatregelen zijn beoogd. Aldus is de Geschillenkamer van oordeel dat het de verweerder toekomt om zelf te bepalen of de verwerking *in casu* **noodzakelijk en evenredig** was voor de vervulling van haar taak van algemeen belang, rekening houdend met de mate van inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen.

De noodzakelijkheid voor de taak van algemeen belang

24. In wezen moet worden onderzocht of de doorgifte van persoonsgegevens aan de lokale politie een noodzakelijke en evenredige maatregel was om rivaliserende supporters van elkaar te scheiden, teneinde de veiligheid van toeschouwers en hulp- en politiediensten te garanderen. Ingevolge het arrest “*Schecke*” van het Hof van Justitie geldt dat een verwerking niet als noodzakelijk kan worden beschouwd indien er alternatieve maatregelen denkbaar zijn die een minder ingrijpende inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen meebrengen en tegelijkertijd doeltreffend bijdragen aan de vervulling van de taak van algemeen belang.¹¹
25. Hiertoe merkt de Geschillenkamer op dat de wijze waarop uitvoering dient gegeven te worden aan artikel 10, §1, 4° van de Voetbalwet, en in het bijzonder “*de scheiding van rivaliserende toeschouwers*”, nader blijkt uit gelieerde uitvoeringsregelgeving. Zo merkt de Geschillenkamer op dat artikel 7, 2° van het Koninklijk Besluit houdende de regels voor het ticketbeheer ter gelegenheid van voetbalwedstrijden van 5 juli 2005¹² de organisator van een voetbalwedstrijd de verplichting oplegt om alle noodzakelijke voorzorgsmaatregelen te nemen bij het toekennen van plaatsen aan toeschouwers teneinde de rivaliserende supporters te scheiden, coherent met de infrastructuur van het stadion en met de bestaande afscheidingen in de tribunes. Gelet op de Ministeriële Omzendbrief¹³ die de uitvoering van voornoemd Koninklijk Besluit regelt, stelt de Geschillenkamer vast dat het gaat om een middelenverbintenis die rust op de organisator van een voetbalwedstrijd, die op basis van de concrete feiten geval per geval moet worden beoordeeld. Uit die verbintenis vloeit voort dat de organisator alle noodzakelijke voorzorgsmaatregelen dient te nemen om rivaliserende supporters te scheiden, hetgeen betekent dat geen

¹¹ HvJEU Arrest van 9 november 2010, *Schecke*, gevoegde zaken C-92/09 en C-93/09, §86

¹² Koninklijk Besluit van 2 juli 2005 houdende de regels voor het ticketbeheer ter gelegenheid van voetbalwedstrijden, B.S. 4 augustus 2005, p. 34213

¹³ Omzendbrief OOP 34 van 21 februari 2006 houdende specificaties bij de uitvoering van het koninklijk besluit van 20 juli 2005 houdende de regels voor het ticketbeheer ter gelegenheid van voetbalwedstrijden, B.S. 1 maart 2006, p. 12398

toegangsbewijzen kunnen worden toebedeeld voor de compartimenten van de ene ploeg, aan toeschouwers waarvan men wist of moet weten dat deze supporter zijn van de andere ploeg. In de Ministeriële Omzendbrief worden tevens voorbeelden van maatregelen opgesomd die een organisator zou kunnen treffen om aan voornoemde middelenverbintenis te voldoen: *“De organisator kan hiervoor afgaan op bepaalde uiterlijke kenmerken, bepaalde gedragingen van supporters dan wel, ingeval van twijfel, het vragen van de supporterskeuze. Een discriminatie inzake de toegangsprijzen voor thuissupporters en bezoekende supporters kan tevens een supportersvermenging tot gevolg hebben, en zou bijgevolg eveneens een element kunnen vormen om te bepalen of de organisator al dan niet zijn middelenverbintenis heeft nageleefd.”*¹⁴

26. De Geschillenkamer merkt op dat, hoewel de Ministeriële Omzendbrief de mogelijke maatregelen niet-limitatief opsomt¹⁵, deze wel een nuttige indicatie geeft van de aard en de omvang van de maatregelen die een organisator kan treffen om rivaliserende supporters te scheiden. Opnieuw merkt de Geschillenkamer op dat op geen enkele wijze gewag wordt gemaakt van het feit dat het scheiden van rivaliserende supporters mogelijks gepaard kan gaan met een verwerking van persoonsgegevens. Daarnaast merkt de Geschillenkamer op dat de genoemde maatregelen er eerder op gericht zijn om groepen rivaliserende supporters van elkaar te scheiden en niet op het weren van individuele supporters die, zonder deel uit te maken van dergelijke groepen, (toevallig) geregistreerd staan als supporter van de rivaliserende ploeg. *A contrario* kan worden vastgesteld dat de Ministeriële Omzendbrief voor wat betreft de controle op stadionverboden wél impliciet verwijst naar een verwerking van persoonsgegevens: *“Voor wat betreft de verdeling van toegangsbewijzen in voorverkoop en abonnementen, dient er een controle te gebeuren van diegenen die zich dienen te identificeren met de lijst van stadionverboden. Het abonnement van personen met een stadionverbod dient daarenboven te worden ingetrokken.”*.
27. In het licht van het voorgaande is de Geschillenkamer *prima facie* van oordeel dat artikel 10, § 1, 4° van de Voetbalwet, gelezen in samenhang met de artikelen 6.1, e) en 6.3 van de AVG, geen toereikende rechtsgrond vormt voor het verzamelen en delen van persoonsgegevens van de klager met de lokale politie met het oog op de waarborging van de veiligheid van het publiek en die van de hulp- en politiediensten tijdens een voetbalwedstrijd. Meer bepaald oordeelt de Geschillenkamer dat dergelijke doorgifte van persoonsgegevens *a priori* een verwerking betreft die **niet strikt noodzakelijk** is voor de vervulling van voornoemde taak van algemeen belang. De verweerder voert dienaangaande niet aan dat zonder deze doorgifte de nagestreefde taak van algemeen belang niet zou kunnen worden bereikt. Integendeel blijkt uit de aangehaalde uitvoeringsbesluiten dat er verschillende alternatieve

¹⁴ *Ibid*, p. 12400

¹⁵ Dit leidt de Geschillenkamer af uit de bewoording “alle noodzakelijke voorzorgsmaatregelen” die de opsomming voorafgaat.

en minder ingrijpende maatregelen voorhanden zijn die volstaan om rivaliserende supporters van elkaar te scheiden om zodoende de veiligheid te garanderen zoals vereist door artikel 10, §1, 4° van de Voetbalwet. **Deze vaststellingen rechtvaardigen dat de Geschillenkamer overgaat tot het nemen van een beslissing op grond van artikel 95, § 1, 4° van de WOG, en meer bepaald tot het formuleren van een waarschuwing ten aanzien van de verweerder.** De Geschillenkamer merkt volledigheidshalve op dat zij zich in deze *prima facie*-beslissing uitsluitend uitspreekt over de door de verweerder aangevoerde rechtsgrond, met name artikel 10, §1, 4° van de Voetbalwet. Daarbij sluit zij niet uit dat het verzamelen en ter beschikking stellen van persoonsgegevens aan de lokale politie, met het oog op een voorafgaande controle, eventueel op een andere rechtsgrond zou kunnen steunen. Een dergelijk onderzoek valt echter buiten het voorwerp van deze beslissing.

28. Overeenkomstig artikel 95, § 1, 4° van de WOG en artikel 58.2.a) van de AVG heeft de Geschillenkamer de bevoegdheid om een verwerkingsverantwoordelijke of een verwerker te waarschuwen dat de voorgenomen verwerkingsactiviteiten mogelijks in strijd zijn met de bepalingen van de AVG.
29. Op basis van de bovenstaande feiten is de Geschillenkamer *prima facie* van oordeel dat de verweerder het risico loopt artikel 6.1 e) *juncto* artikel 6.3 van de AVG te schenden indien zij zich in de toekomst blijft beroepen op artikel 10, §1, 4° van de Voetbalwet voor de doorgifte van persoonsgegevens van supporters aan de lokale politie, en dit bij gebreke aan nadere uitvoeringsbesluiten die dergelijke doorgifte noodzakelijk stelt voor de vervulling van voornoemde taak van algemeen belang. Voorgaande rechtvaardigt dat aan de verweerder een waarschuwing wordt opgelegd, teneinde haar ertoe aan te zetten er in de toekomst op toe te zien dat elke verwerking van persoonsgegevens in het kader van veiligheidsmaatregelen bij voetbalwedstrijden uitsluitend plaatsvindt op basis van een geldige rechtsgrond in de zin van de AVG, dan wel, bij gebreke daaraan, van dergelijke verwerkingen af te zien.
30. Deze waarschuwingsbeslissing heeft tot doel de verweerder, die vermoedelijk verantwoordelijk is voor de verwerking, te herinneren aan haar verplichting om de bovengenoemde bepalingen van de AVG na te leven, zodat zij in de toekomst aan deze bepalingen kan voldoen in het kader van de verwerkingsactiviteiten die in deze zaak aan de orde zijn.
31. Onderhavige beslissing is een *prima facie* beslissing genomen door de Geschillenkamer overeenkomstig artikel 95 van de WOG op grond van de door de klager ingediende klacht, in het kader van de “*procedure voorafgaand aan de beslissing ten gronde*”¹⁶ en geen beslissing ten gronde van de Geschillenkamer in de zin van artikel 100 van de WOG.

¹⁶ Afdeling 3, Onderafdeling 2 van de WOG (artikelen 94 t.e.m. 97).

32. Onderhavige beslissing heeft tot doel de verweerder in kennis te stellen van het feit dat deze waarschijnlijk een inbreuk op de bepalingen van de AVG heeft gepleegd en deze in de mogelijkheid te stellen zich alsnog te conformeren met voornoemde bepalingen, of dergelijke inbreuken in de toekomst te vermijden.
33. Indien de verweerder niet akkoord gaat met de inhoud van onderhavige *prima facie* beslissing en van mening is dat zij feitelijke en/of juridische argumenten kan aanvoeren die tot een nieuwe beslissing zouden kunnen leiden, kan zij een verzoek tot heroverweging indienen bij de Geschillenkamer volgens de procedure vastgesteld in de artikelen 98 juncto 99 van de WOG, bekend als een “behandeling ten gronde”. Dit verzoek moet worden gestuurd naar het e-mailadres litigationchamber@apd-gba.be binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving van dit *prima facie* besluit. Indien van toepassing, wordt de uitvoering van dit besluit opgeschort gedurende de bovengenoemde periode.
34. In geval van een voortzetting van de behandeling van de zaak ten gronde, zal de Geschillenkamer de partijen op grond van de artikelen 98, 2° en 3° juncto artikel 99 van de WOG uitnodigen hun verweermiddelen in te dienen alsook alle stukken die zij nuttig achten bij het dossier te voegen. De onderhavige beslissing wordt desgevallend definitief opgeschort.
35. Tot slot wijst de Geschillenkamer er volledigheidshalve op dat een behandeling ten gronde van de zaak kan leiden tot het opleggen van de maatregelen vermeld in artikel 100 van de WOG¹⁷.

III. Publicatie van de beslissing

36. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de

¹⁷ Artikel 100. § 1. De Geschillenkamer heeft de bevoegdheid om:

- 1° een klacht te seponeren;
- 2° de buitenvervolginstelling te bevelen;
- 3° de opschorting van de uitspraak te bevelen;
- 4° een schikking voor te stellen;
- 5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;
- 6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;
- 7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;
- 8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;
- 9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;
- 10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;
- 11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;
- 12° dwangsommen op te leggen;
- 13° administratieve geldboeten op te leggen;
- 14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;
- 15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;
- 16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, onder voorbehoud van de indiening van een verzoek door de verweerder tot behandeling ten gronde overeenkomstig artikel 98 e.v. van de WOG, om:

1. op grond van **artikel 58.2.a) van de AVG** en **artikel 95, §1, 4° van de WOG** de verweerder te waarschuwen zodat deze zich er in de toekomst van verzekert dat de in artikel 5.1 c) van de AVG neergelegde beginsel van minimale gegevensverwerking wordt nageleefd wanneer zij tickets annuleert.
2. op grond van **artikel 58.2.a) van de AVG** en **artikel 95, §1, 4° van de WOG** de verweerder te waarschuwen zodat deze zich er in de toekomst van verzekert dat artikel 6.1 van de AVG wordt nageleefd, meer bepaald door er in de toekomst op toe te zien dat elke verwerking van persoonsgegevens in het kader van veiligheidsmaatregelen bij voetbalwedstrijden uitsluitend plaatsvindt op basis van een geldige rechtsgrond in de zin van de AVG, dan wel, bij gebreke daarvan, van dergelijke verwerkingen af te zien.

De Geschillenkamer herinnert eraan dat indien de verweester niet akkoord gaat met de inhoud van dit *prima facie* besluit en van mening is dat zij feitelijke en/of juridische argumenten kan aanvoeren die tot een ander besluit zouden kunnen leiden, zij, enerzijds, een verzoek tot behandeling van de zaak ten gronde kan indienen bij de Geschillenkamer via het e-mailadres litigationchamber@apd-gba.be, en dit binnen een termijn van 30 dagen na de kennisgeving van dit besluit. Indien van toepassing, wordt de uitvoering van dit besluit opgeschort gedurende de bovengenoemde periode.

Anderzijds kan de verweester beroep instellen tegen dit besluit overeenkomstig artikel 108, § 1 van de WOG, binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving ervan, bij het Marktenhof (hof van beroep van Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verwerende partij. Een dergelijk beroep kan worden ingesteld door middel van een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034ter van het Gerechtelijke Wetboek (Ger.W.) opgesomde elementen dient te bevatten¹⁸. Het

¹⁸ Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;

verzoekschrift tot tussenkomst moet worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034¹⁹*quinquies* van het Ger.W.¹⁹, of via het e-Deposit informatiesysteem van het Ministerie van Justitie (artikel 32^{ter} van het Ger.W.).

(Get). Hielke HIJMANS

Directeur van de Geschillenkamer

6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

¹⁹ Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.